

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a Winkler és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Winkler Mária ügyvéd) által képviselt **"A" felperesnek** a dr. Horvát Ferenc ügyvéd által képviselt **alperes neve** (alperes címe) **alperes** ellen jogalap nélküli gazdagodás visszafizetése iránt indított perében a Veszprém Megyei Bíróság 2007. december 13. napján kelt 1.G.40.145/2007/7. sorszám alatti ítéletével szemben az alperes által 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét részben megváltoztatja, és - a kamatfizetés kezdő és záró időpontjának érintetlenül hagyása mellett - az alperest terhelő késedelmi kamat mértékét évi 4,63 %-ra szállítja le, ezt meghaladóan - az alperest terhelő elsőfokú perköltség tekintetében - az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felek a másodfokú eljárás során felmerült költségeiket maguk tartoznak viselni.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes jogalap nélküli gazdagodás - tartozatlan fizetés - jogcímén 362.025,- euró, valamint annak a 2007. november 5. napjától a kifizetés napjáig járó „törvényes késedelmi kamata” megfizetése iránt terjesztett elő keresetet. Előadta, hogy az alperes a 2005-2007. években fuvarozást végzett a felperes részére. A felperesnek 362.025,- euró vételártartozása keletkezett a szintén magyarországi (**Helység 1**) székhelyű **"B"** Kft-vel szemben, melyet átutalás útján kívánt teljesíteni. Tévedésből azonban 2007. október 12. napján a 362.025,- euró vételárat nem a **"B"** Kft, hanem az alperes számlájára utalta át.

Az alperes a perindítást megelőzően - 300.000,- euró erejéig - vitatta, hogy téves átutalás történt volna, álláspontja szerint a felperes az alperesnek korábbi jogviszonyból eredően ilyen összeggel tartozott, viszont 62.000,- eurót 2007. október 31. napján a felperesnek visszautalt. Az alperes perbeli ellenkérelmében a felperes 300.000,- euró tőkére és késedelmi

kamataira leszállított keresetét elismerte, azzal, hogy a felperes által követelt összeg már nem áll rendelkezésére.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 300.000,- eurót, valamint annak a 2007. november 5. napjától a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékű kamatát, továbbá 390.000,-Ft perköltséget. Ítéletét fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatóvá nyilvánította. Határozata indokolásában az alperest - elismerésére figyelemmel - a Ptk. 261. §-a (helyesen: 361. §-a) alapján marasztalta a tévesen átutalt összegben. Úgy értékelte, hogy az alperes a perre okot adott, ezért a felperes teljes perköltségét köteles megfizetni. Ennek összegét a felperes által lerótt, mérsékelt (Itv. 58. §. (1) bekezdés c.) pont) kereseti illeték 90.000,-Ft-jában, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. (2) bekezdés b.) pontja és (6) bekezdése alapján számított 300.000,-Ft ügyvédi munkadíjban határozta meg.

Az ítélet késedelmi kamatra és perköltségre vonatkozó rendelkezései ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, kérve az alperest terhelő késedelmi kamat 1 %-os mértékűre leszállítását, valamint a felperes részére fizetendő elsőfokú perköltség 240.000,-Ft-ra mérséklését. Fellebbezésének indokolása szerint az elsőfokú bíróság a késedelmi kamat mértéke megállapításánál figyelmen kívül hagyta, hogy a bírói gyakorlat szerint az idegen pénznemben fennálló kötelezettség késedelmes teljesítése esetén az adott pénznemben meghatározott nemzetközi pénzüpiaci kamatot kell figyelembe venni. A kamat megállapításánál az elsőfokú bíróság viszont a Ptk. 301/A §. (2) bekezdése szerint járt el, az az alapján számítható kamatmérték - a jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt összege, azaz: 14.75 % - olyan mértékű, amelyet euró után „sehol a világon nem fizetnek.”

Az elsőfokú perköltség összegéből a felperes javára megállapított ügyvédi munkadíjat vitatta, kifejtve, hogy az eltúlzott, figyelemmel arra, hogy az alperes az elsőfokú eljárás során a tökekövetelést elismerte, így az ítélet érdemi ellenkérelem hiányában az első tárgyaláson megszülethetett.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezett rendelkezései részbeni helybenhagyását indítványozta. Nem vitatta, hogy idegen pénznemben történő marasztalás esetén a késedelmi kamatot az idegen pénznemre meghatározott nemzetközi pénzüpiaci kamat figyelembevételével kell megállapítani, viszont a fellebbezésben kért évi 1 %-os késedelmi kamatot indokolatlanul alacsonynak tartotta. Mellékelte az MNB nemzetközi pénzüpiaci - átlagos - euró kamatra vonatkozó tájékoztatását, amely szerint 2007. novemberében az 4,6386.- volt, melynek figyelembevételével a késedelmi kamatot 4,63 %-os mértékben kérte meghatározni. Alaptalannak nevezte a felperes az elsőfokú perköltség mérséklésére irányuló fellebbezési kérelmet, figyelemmel a felperesi képviselő által az elsőfokú eljárásban kifejtett tevékenységre.

Az ítélet táblája az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 256/A §. (1) bekezdés b.) pontja alapján tárgyaláson kívül; a fellebbezési kérelem- és fellebbezési ellenkérelem korlátai között (Pp.

253. §. (3) bekezdés) bírálta felül, és megállapította, hogy a fellebbezés a késedelmi kamatra részben alapos, míg a perköltségre alaptalan.

Elsődlegesen az ítélet tábla azt állapította meg, hogy az alperes elsőfokú eljárásbeli - késedelmi kamatra is vonatkozó - elismerése nem zárta ki a késedelmi kamat mértékét vitató fellebbezés előterjesztését, ugyanis a felperes a késedelmi kamat mértékére határozott kereseti kérelmet (Pp.121.§ (1) bekezdés e./ pont) nem terjesztett elő.

A fellebbezésben az alperes helytállóan idézte azt a bírósági gyakorlatot (EBH 2000/195), amely szerint idegen pénznemben fennálló kötelezettség késedelmes teljesítése esetén a marasztalásnál az adott pénznemre meghatározott nemzetközi pénzüpiaci kamatot kell figyelembe venni, mivel a Ptk. 301.-301/A. §-ában meghatározott mértékű késedelmi kamatok csak a magyar forintban történő marasztalás esetén alkalmazhatóak. A fellebbezésben meghatározott 1 %-os nemzetközi pénzüpiaci átlagkamatot az alperes semmivel nem támasztotta alá, viszont a felperes fellebbezési ellenkérelméhez csatolta - a B. E. L. oldalán alapuló - MNB tájékoztatást, amely szerint a felperesi tőkekövetelés esedékességekor az euró nemzetközi pénzüpiaci átlagkamatlába 4,6386 %-os volt. Ezért az ítélet tábla - a fellebbezési ellenkérelemre is figyelemmel - az alperest terhelő késedelmi kamat mértékét - a kamatfizetés kezdő időpontjának érintetlenül hagyása mellett - 4,63 %-ra szállította le.

Az elsőfokú bíróság helytálló megállapítása szerint az alperes a perre okot adott, mivel a perindítás hiányában a felperes felszólításaira nem ismerte el teljes egészében a tartozatlanul kifizetett összeget, és azt vissza sem utalta. Így az alperes a Pp. 80. §. (1) bekezdése alapján nem igényelheti a felperes perköltsége alóli mentesítését, perbeli elismerése csupán a perköltség mértéke tekintetében mérlegelendő. Az elsőfokú bíróság által megállapított felperesi ügyvédi munkadíj mértéke (300.000,-Ft) ennek a mérlegelési szempontnak megfelelt, mivel az lényegesen alacsonyabb a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. (2) bekezdés a.), b.) pontjai alapján meghatározható ügyvédi munkadíjnál, mely jelen esetben - a pertárgy értékére figyelemmel - mintegy 2.400.000,-Ft lehetett volna. Ezért az elsőfokú bíróság által megállapított ügyvédi munkadíj arra figyelemmel sem mérsékelhető tovább, hogy az elsőfokú bíróság ítélete az elismerés folytán már az első tárgyaláson megszületett.

Ezekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján a késedelmi kamat mértéke tekintetében részben megváltoztatta, míg az elsőfokú perköltség tekintetében helybenhagyta.

Az alperes a másodfokú eljárásban nagyobb mértékben lett pervesztes, viszont másodfokú perköltségeként az ügyvédi munkadíj mellett 24.000,-Ft lerótt fellebbezési illeték is felmerült. A felek részére megállapítható másodfokú perköltség összege között számottevő különbség nincs, ezért az ítélet tábla a Pp. 81. §. (1) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy másodfokú perköltségüket a felek maguk viseljék.

Győr, 2008. június 23. napján

Dr. Zámbo Tamás sk.. Ferenczy Tamás sk. . Vass Mária sk.
a tanács elnöke előadó bíró bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó: